

С.В. Бичкова, В.В.Манько, М.Ю. Клевець

Регуляція циклічними нуклеотидами вивільнення Ca^{2+} із внутрішньоклітинних депо у секреторних клітинах слинних залоз личинки комара-дергуна

Исследовали влияние циклических нуклеотидов – цАМФ и цГМФ на содержание Ca^{2+} в ткани слюнных желез личинки комара *Chironomus plumosus L.* С целью пермеабилизации клеток железы обрабатывали сапонином (0,1 мг/мл на протяжении 10 мин) с последующей инкубацией в соответствующей среде (30 мин). Содержание Ca^{2+} в их ткани измеряли с помощью арсеназо III. Установлено, что уменьшение содержания Ca^{2+} под действием цАМФ (1 мкмоль/л) не потенцирует инозитолтрифосфат (ИФ₃). В концентрации 100 мкмоль/л цАМФ усиливает действие рианодина (500 нмоль/л), которое проявляется в увеличении содержания Ca^{2+} в ткани желез, обработанных сапонином. Сделано выводы, что цАМФ (100 мкмоль/л) активирует выход Ca^{2+} рианодингчувствительными каналами и ингибирует неиндуцированное высвобождение Ca^{2+} ИФ₃-чувствительными кальциевыми каналами. Установлено также, что цГМФ (100 мкмоль/л) ингибирует каналы выхода Ca^{2+} из депо, но наблюдался этот эффект только в присутствии тансигаргина в среде инкубации.

ВСТУП

Фізіологічний контроль за секреторною активністю у залозистих клітинах забезпечується певним рівнем медіаторів і гормонів, які діють через рецептори на поверхні мембрани, спряжених із системою обміну фосфоінозитидів, Ca^{2+} і, що особливо цікаво, циклічних нуклеотидів – цАМФ і цГМФ [4]. Вважають, що зміна співвідношення цАМФ/цГМФ може привести до цілої низки клітинних відповідей, характер яких залежить від тканини, в якій відбувається зміна, вмісту циклічних нуклеотидів і від їхньої концентрації [1]. Дія цих посередників відтворюється у внутрішньоклітинних кальцієвих сигналах, які відрізняються залежно від типу агоніста. До генерації такої відповіді залучені не лише механізми, через які Ca^{2+} входить із позаклітинного середовища, а й внут-

рішньоклітинні канали, якими він вивільняється із депо.

Канали вивільнення Ca^{2+} за фізіологічних умов регулюються різними сигнальними шляхами. Так, наприклад, чутливі до інозитолтрифосфату кальцієві канали фосфорилюються цАМФ-залежною протеїнкіназою А [7, 15], протеїнкіназою С [11], кальційкальмодулінзалежною протеїнкіназою II [11], (NO)/цГМФ-залежною-протеїнкіназою G [17], а також автоФосфорилюються. Такі процеси, як синтез ИФ₃ чи інших внутрішньоклітинних посередників, можливо, також регулюються цАМФ і відповідними протеїнкіназами з метою модуляції кальцієвого сигналу [7]. У гепатоцитах фосфорилювання ИФ₃-чутливого кальцієвого каналу цГМФ-залежною протеїнкіназою G підсилює ИФ₃-індуковане вивільнення Ca^{2+} [26], тоді як у яйцеклітинах морського їжака фосфорилювання

протеїнкіазою G АДФ-рибозилциклази стимулює синтез кальціймобілізуючого месенджера цАДФ-рибози, яка підсилює кальційіндуковане вивільнення Ca^{2+} із ріанодинчутливого депо [13, 14].

Дослідженнями на гладеньких м'язах шлунка та кишечника було встановлено, що стимуляція NO і утворення цГМФ за відсутності активності протеїнкіази G і протеїнкіази A може індукувати вивільнення Ca^{2+} [21, 22]. Згодом автори показали, що цГМФ у цьому випадку стимулює вивільнення Ca^{2+} із I Φ_3 -нечутливого депо [23].

На інтактних секреторних клітинах слинних залоз личинки комара-дергуда також було продемонстровано, що донори NO, які, як відомо, активуючи гуанілатциклазу, спричиняють синтез цГМФ, зменшували вміст Ca^{2+} у тканині залоз і одночасно збільшували секрецію ними загального білка. Автори припускають, що цей ефект зумовлений дією цГМФ на внутрішньоклітинні канали вивільнення Ca^{2+} [19].

У наших попередніх дослідженнях на permeabilized залозах секреторних клітинах слинних залоз комара-дергуда з'ясувалося, що існує взаємозв'язок активації сигнального шляху аденілатциклаза-цАМФ і I Φ_3 -залежного вивільнення Ca^{2+} із депо [2]. Тому не викликає сумніву, що цАМФ і цГМФ мають важливе значення для регулювання внутрішньоклітинних каналів вивільнення Ca^{2+} секреторних клітин слинних залоз личинки комара-дергуда.

Метою нашого дослідження було з'ясування конкретних шляхів регулювання вивільнення Ca^{2+} із депо під дією цГМФ і цАМФ.

МЕТОДИКА

Дослідження проведено на permeabilized залозах слинної залози личинки комара-дергуда (*Chironomus plumosus* L.). За своєю структурною організацією вони

дещо відрізняються від секреторних клітин екзокринних залоз вищих тварин. Але якщо функціональні зв'язки між різними кальційтранспортними системами мають загальнобіологічне значення, то вони притаманні і для секреторних клітин слинних залоз личинок комах, хоча можуть мати і деякі свої особливості. Аналіз цих особливостей та їхнього зв'язку зі структурною організацією клітин дає змогу більш адекватно з'ясувати внесок певної кальційтранспортної системи у формування кальцієвого сигналу, у його часові та просторові показники.

Функціональний стан кальційтранспортних систем оцінювали за зміною вмісту Ca^{2+} у тканині залоз, оброблених сапоніном і інкубованих у середовищах, які відрізняються наявністю відповідного активатора чи блокатора. Пермеабілізація клітин сапоніном у поєднанні з вимірюванням змін вмісту Ca^{2+} у тканині залоз робить, по-перше, поверхню внутрішньоклітинних органел доступною для цих активаторів чи блокаторів, багато з яких погано проникають через плазматичну мембрну, і, по-друге, дозволяє досліджувати тільки внутрішньоклітинні кальційтранспортні системи, не використовуючи специфічні блокатори цих систем плазматичної мембрани. Зміна вмісту Ca^{2+} у тканині залоз, оброблених неіонними детергентами у відповідній концентрації, відображає його зміну у внутрішньоклітинних органелах, мембрана яких є стійкішою і менше піддається пермеабілізації.

Залози препаратували за допомогою мікрохірургічних інструментів під мікроскопом. Базовий розчин для виділення та преінкубації інтактних залоз містив (ммоль/л): NaCl - 136,9, KCl - 5,36, CaCl_2 - 1,76, Na_2HPO_4 - 0,35, KH_2PO_4 - 0,44, MgCl_2 - 0,95, глюкоза - 5,55 (рН 7,2). Для пермеабілізації секреторних клітин відпрепаровані слинні залози попередньо інкубували протягом 10 хв у базовому розчині, до якого

входив сапонін у концентрації 0,1 мг/мл. Робочу концентрацію сапоніну та час інкубації з ним підібрали експериментально [5]. Залози відмивали від сапоніну і далі інкубували 30 хв у водяній бані при 25 °C і помірному струшуванні. Вихідний розчин для інкубації залоз після обробки їх сапоніном містив (ммоль/л): NaCl - 15,30, KCl - 129,94, Na₂HPO₄ - 0,35, KH₂PO₄ - 0,44, глюкоза - 5,55 (рН 7,0). Після інкубації вміст пробірок протягом 5 хв центрифугували при 1600 g. Зливши супернатант, до осаду додавали 1 мл бідистильованої води та гомогенізували за допомогою скляного гомогенізатора. Отриманий гомогенат центрифугували 10 хв. Вміст Ca²⁺ у тканині залоз вимірювали за допомогою арсеназо III з використанням стандартного набору реактивів фірми «Simko Ltd» (Львів).

Для блокування IΦ₃-чутливих кальцієвих каналів до середовища додавали гепарин (500 мкг/мл), а для блокування кальцієвої помпи ЕПР – тапсигаргін (1 мкмоль/л), а також використовували IΦ₃ у концентрації 10 мкмоль/л, ріанодин – 500 нмоль/л, цАМФ і цГМФ – 1, 10 і 100 мкмоль/л.

Статистичне опрацювання результатів здійснювали з використанням програмного пакета для персональних комп’ютерів Microsoft Excel. Достовірність змін встановлювали за критерієм t Стьюдента.

РЕЗУЛЬТАТИ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

У попередніх дослідженнях [2] виявлено, що додавання цАМФ у концентрації 1, 10 і 100 мкмоль/л до середовища інкубації зменшує вміст Ca²⁺ у тканині залоз, оброблених сапоніном. Оскільки гепарин (500 мкг/мл) пригнічував ефект цАМФ у концентрації 1 мкмоль/л, нами зроблено припущення, що цАМФ у цій концентрації активує IΦ₃-залежні канали вивільнення Ca²⁺. На відміну від цього, у концентрації 100 мкмоль/л цАМФ активує канали,

нечутливі до гепарину. Для перевірки зроблених припущень ми спочатку подіяли IΦ₃ на залози, які інкубувалися у цАМФ-вмісному середовищі.

З’ясувалося (рис. 1), що за одночасної наявності у середовищі інкубації IΦ₃ (10 мкмоль/л) і цАМФ (1 мкмоль/л) вміст Ca²⁺ у тканині залоз статистично достовірно не змінювався. Коли ж у середовищі був лише IΦ₃ або цАМФ у цій самій концентрації, то вміст Ca²⁺ у тканині залоз статистично достовірно зменшувався на 31,46±7,53 і 36,10 % ± 8,05 % відповідно відносно контролю. Отже, наявність у середовищі інкубації цАМФ запобігає дії IΦ₃, яка полягає у активації вивільнення Ca²⁺ із депо, що і призводить до зменшення вмісту Ca²⁺ у тканині [29].

Згідно з даними літератури, цАМФ-залежні протеїнкінази А можуть регулювати IΦ₃-чутливі кальцієві канали, оскільки молекула каналу містить відповідні сайти фосфорилювання [12, 20]. Але чи це фосфорилювання сприяє активації каналів, чи, навпаки, пригнічує їх – залежить від типу каналу, тканини у якій він експресується та вмісту IΦ₃ у клітині. Ізольовані та вмонтовані у біліпідний шар IΦ₃-чутливі кальцієві канали з мозку щурів акти-

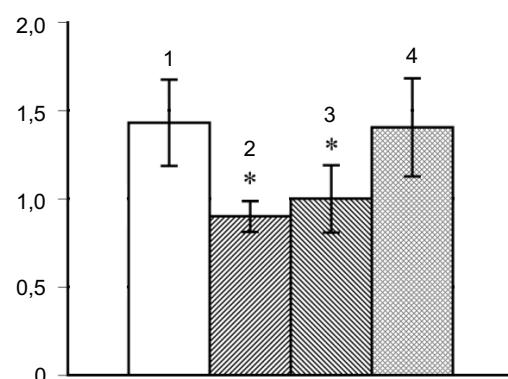

Рис. 1. Залежність вмісту Ca²⁺ у тканині залоз від наявності у середовищі інкубації IΦ₃ (10 мкмоль/л) та цАМФ (1 мкмоль/л): 1 – контроль, 2 – IΦ₃, 3 – цАМФ, 4 – цАМФ та IΦ₃.

* достовірні зміни порівняно з контролем (P < 0,05)

вуються внаслідок фосфорилювання протеїнкіназою А [10]. Аналогічно фосфорилювання каналів II типу гепатоцитів підвищує вивільнення депонованого Ca^{2+} [16]. Але фосфорилювання $\text{I}\Phi_3$ -чутливих кальцієвих каналів III типу панкреатичних ацинарних клітин за низької концентрації $\text{I}\Phi_3$ пригнічує вивільнення депонованого Ca^{2+} [15]. Аналізуючи ці дані і наші результати, ми зробили припущення, що у секреторних клітинах слинних залоз личинки комара-дергуна можуть бути кілька типів $\text{I}\Phi_3$ -чутливих кальцієвих каналів, які відрізняються між собою за ефектом, спричиненим їхнім фосфорилюванням протеїнкіназою А.

Викликане цАМФ вивільнення Ca^{2+} з мікросомальних везикул і permeabilізованих ацинарних клітин привушної слинної залози пов'язують також із функціонуванням ріанодинчутливих кальцієвих каналів [25, 27, 31]. Оскільки у реалізації дії цАМФ у концентрації 100 мкмоль/л беруть участь канали вивільнення Ca^{2+} , які не блокуються гепарином, ми припускали, що це – ріанодинчутливі кальцієві канали [2].

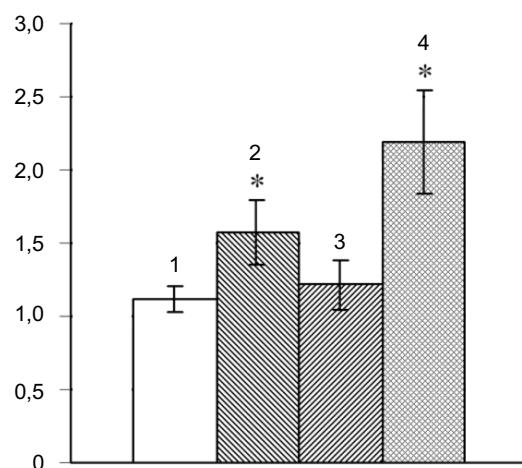

Рис. 2. Залежність вмісту Ca^{2+} у тканині залоз від наявності у середовищі інкубації ріанодину (500 нмоль/л) і цАМФ (100 мкмоль/л): 1 – контроль, 2 – цАМФ, 3 – ріанодин, 4 – цАМФ і ріанодин.

* достовірні зміни порівняно з контролем ($P < 0,05$)

Щоб перевірити цю думку, ми застосували ріанодин у концентрації 500 нмоль/л, який, як було нами раніше з'ясовано, блокує ріанодинчутливі кальцієві канали досліджуваних секреторних клітин [8].

Виявилось, що за наявності у середовищі інкубації цАМФ (100 мкмоль/л) під впливом ріанодину вміст Ca^{2+} у тканині залоз статистично достовірно ($P=0,03$, $n=7$) збільшився на $89,54\% \pm 30,96\%$ (рис. 2). За відсутності цАМФ у середовищі збільшення вмісту Ca^{2+} у тканині залоз під впливом ріанодину становило лише $40,72\% \pm 12,52\%$. Це означає, що наявність цАМФ у середовищі інкубації підсилює блокуючу дію ріанодину.

Цей факт можна пояснити тим, що ріанодин легше зв'язується із відкритими каналами, ніж із закритими [30]. Вважають навіть, що із закритими каналами ріанодин взагалі не зв'язується [28]. Наявність цАМФ у концентрації 100 мкмоль/л у середовищі інкубації збільшує, очевидно, кількість ріанодинчутливих кальцієвих каналів, що знаходяться у відкритому стані, а тому зв'язування з ними ріанодину відбувається інтенсивніше, ніж у контролі. Крім того, за цих умов збільшення вмісту Ca^{2+} у тканині залоз може бути зумовлене не лише підсиленням блокування ріанодинчутливих кальцієвих каналів, але й пригніченням цАМФ $\text{I}\Phi_3$ -чутливих кальцієвих каналів.

Таке твердження базується на даних наших попередніх досліджень, які показали, що недостовірне і незначне зменшення вмісту Ca^{2+} під впливом цАМФ у концентрації 100 мкмоль/л стає більш інтенсивнішим і статистично достовірним, коли у середовищі інкубації був гепарин [2].

Більше того, одночасна наявність у розчині блокаторів обох класів каналів – ріанодину і гепарину – цілком запобігала будь-якій зміні вмісту Ca^{2+} під впливом цАМФ ($P=0,86$, $n=6$).

Таким чином, ми можемо зробити висновок, що у реалізації ефекту цАМФ у

концентрації 100 мкмоль/л залучені як ріанодин-, так і $\text{I}\Phi_3$ -чутливі кальцієві канали. Але якщо дія цАМФ на ріанодин-чутливі кальцієві канали прямо чи опосередковано посилює мобілізацію депонованого Ca^{2+} , то на $\text{I}\Phi_3$ -чутливі кальцієві канали, навпаки, спроявляють протилежний ефект – вивільнення Ca^{2+} блокується.

Проте закономірно виникає запитання: який механізм впливу цАМФ у меншій концентрації – 1 мкмоль/л? Чому отримане зменшення вмісту Ca^{2+} під дією цАМФ у цій концентрації блокувалося гепарином? Ми припускаємо, що за таких умов відбувається незначна стимуляція ріанодин-чутливих кальцієвих каналів. Це призводить до вивільнення Ca^{2+} , яке підсилюється через позитивний зворотний зв'язок з $\text{I}\Phi_3$ -чутливого депо (рис. 3) за схемою: цАМФ → ріанодин-чутливі кальцієві канали → збільшення цитозольного Ca^{2+} → підсилення спонтанного відкривання $\text{I}\Phi_3$ -чутливих кальцієвих каналів → збільшення цитозольного Ca^{2+} → підсилення активації ріанодин-чутливих кальцієвих каналів → зменшення вмісту Ca^{2+} у тканині залоз. Саме це підсилення ефекту цАМФ на

ріанодин-чутливі кальцієві канали блокується гепарином. Але за підвищеної концентрації $\text{I}\Phi_3$ ця схема не реалізується. Можливо, це зумовлено більш складними зв'язками між $\text{I}\Phi_3$ -чутливими та ріанодин-чутливими кальцієвими каналами. Нами встановлено, що внаслідок одночасного додавання ріанодину (5 нмоль/л) і $\text{I}\Phi_3$ (10 мкмоль/л) у середовище інкубації вміст Ca^{2+} не змінювався [3].

На наступному етапі ми вирішили з'ясувати, як впливає цГМФ на кальцій-транспортні системи залозистих клітин. З'ясувалися, що додавання цГМФ у концентрації 1, 10 і 100 мкмоль/л до середовища інкубації залоз, оброблених сапоніном, спричинило збільшення вмісту Ca^{2+} , яке, однак, не досягало першого рівня достовірності у жодному з випадків. За наявності у середовищі інкубації гепарину середньоарифметичні значення вмісту Ca^{2+} у тканині залоз у контролі та за дії цГМФ у концентрації 100 мкмоль/л майже не відрізнялися (таблиця). Так само не чинив цГМФ достовірного впливу за наявності у середовищі інкубації ріанодину у блокуючій концентрації (500 нмоль/л), хоча слід

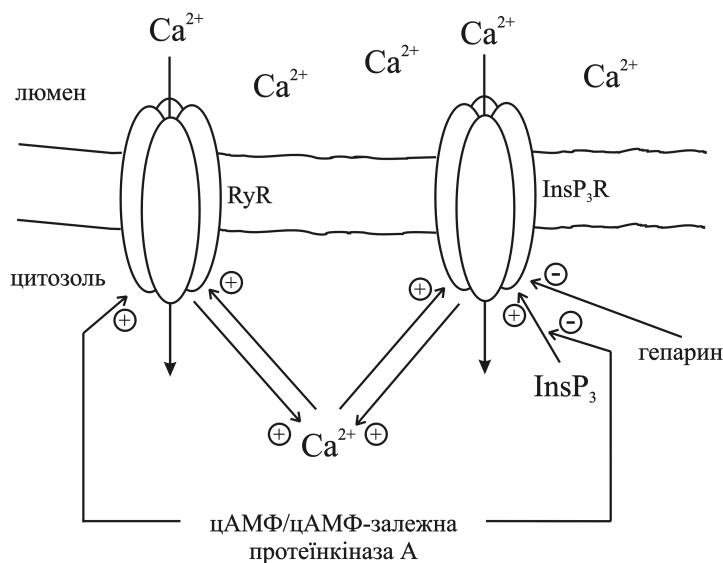

Рис. 3. Схема регулювання функціональної активності каналів вивільнення Ca^{2+} секреторних клітин слінних залоз личинки комара-дергуня за участю цАМФ:

RyR – ріанодин-чутливі кальцієві канали, InsP_3R – $\text{I}\Phi_3$ -чутливі кальцієві канали, InsP_3 – $\text{I}\Phi_3$

відзначити тенденцію до зменшення вмісту Ca^{2+} у тканині за залоз за цих умов. Лише за наявності тапсигаргіну – селективного блокатора кальцієвої помпи ендоплазматичного ретикулума – цГМФ статистично достовірно викликає збільшення вмісту Ca^{2+} у тканині за залоз на $50,65\% \pm 17,44\%$.

З літературних джерел відомо, що цГМФ, діючи через цГМФ-залежні протеїнкінази (протеїнкінази G), по-різному впливає на внутрішньоклітинний вміст Ca^{2+} : підвищує концентрацію вільного Ca^{2+} у цитозолі гепатоцитів [26] і яйцеклітин морського їжака [18] і знижує цитозольну концентрацію Ca^{2+} у збудливих тканинах [6, 23]. Одержані нами результати вказують на різноспрямованість ефектів, спричинених цГМФ. Так, за умови блокування кальцієвої помпи ендоплазматичного ретикулума тапсигаргіном цГМФ збільшує вміст Ca^{2+} у тканині, блокуючи канали його вивільнення. Це може відбуватися через фосфорилювання цГМФ-залежними протеїнкіназами або внаслідок прямої дії цГМФ як на $\text{I}\Phi_3$ -чутливі, так і на ріанодин-

чутливі кальцієві канали, оскільки за наявності у середовищі інкубації гепарину чи ріанодину жодних змін у вмісті Ca^{2+} не відбувалось. Але наявність ефекту цГМФ за умови блокування кальцієвої помпи ендоплазматичного ретикулума вказує, що цей циклічний нуклеотид впливає також і на неї. Очевидно між каналами вивільнення Ca^{2+} і кальцієвою помпою ендоплазматичного ретикулума існує тонкий взаємозв'язок, опосередкований зміною люмінального Ca^{2+} (рис. 4).

У гладеньких м'язах окрім пригнічення вивільнення Ca^{2+} внаслідок фосфорилювання протеїнкіназою G різних ізоформ $\text{I}\Phi_3$ -чутливих кальцієвих каналів [17], протеїнкіназа G також пригнічує активність фосфоліпази C і утворення $\text{I}\Phi_3$ [24], стимулює активність помпи плазматичної мембрани [26] і саркоплазматичного ретикулума [9] і цим самим підвищує накопичення Ca^{2+} в депо і вихід його з клітин. Також цГМФ-залежні протеїнкінази, як і цАМФ-залежні протеїнкінази, можуть фосфорилювати білок фосфоламбан, що й

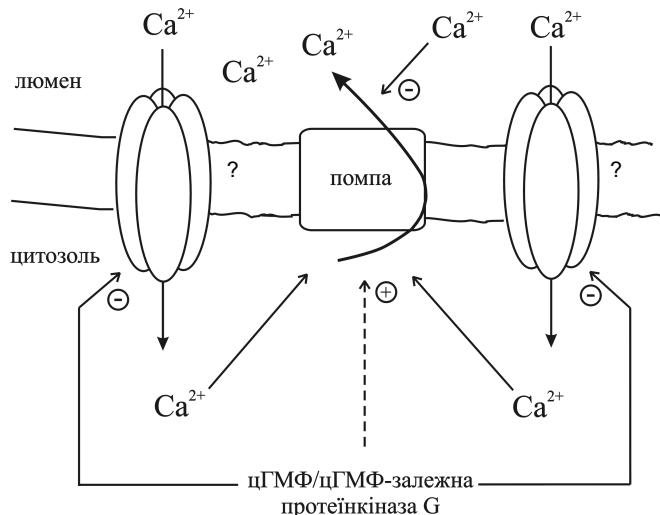

Рис. 4. Гіпотетична роль взаємозв'язку, опосередкованого зміною люмінального та цитозольного Ca^{2+} , між функціонуванням каналів вивільнення Ca^{2+} і кальцієвої помпи ендоплазматичного ретикулума у цГМФ-індукованих змінах вмісту Ca^{2+} у тканині за залоз личинки комара-дергуня: цГМФ пригнічує каналі вивільнення Ca^{2+} , спостерігається локальне збільшення люмінального Ca^{2+} , яке спричиняє блокування кальцієвої помпи – сумарний вміст Ca^{2+} не змінюється; лише коли помпа не функціонує, спостерігається збільшення вмісту Ca^{2+} внаслідок пригнічення каналів

Вплив цГМФ на вміст Ca^{2+} у тканині слинних залоз (нмоль/залозу), інкубованих за різних умов (М±м)		
Умова досліду	Контроль	цГМФ (100 мкмоль/л)
Вихідне середовище інкубації	1,410±0,173	1,467±0,199; P=0,715 (n=9)
Введення		
гепарину (500 мкг/мл)	1,175 ± 0,162	1,184 ± 0,236; P = 0,978 (n = 8)
ріанодину (500 нмоль/л)	1,606 ± 0,437	1,231 ± 1,231; P = 0,393 (n = 8)
тапсигаргіну (1 мкмоль/л)	1,068 ± 0,176	1,487 ± 1,487; P = 0,022 (n = 7)

активує кальціеву помпу ендоплазматично-го ретикулума [4].

Пермеабілізація клітин дає змогу виявити лише дію цГМФ на внутрішньоклітинні кальційтранспортні системи. Як випливає із отриманих результатів, у секреторних клітинах досліджуваних слинних залоз цГМФ пригнічує неіндуковане вивільнення Ca^{2+} із депо. Причиною цього може бути зміна вмісту IP_3 чи Ca^{2+} у стані спокою клітин або фосфорилювання протеїнкіназою G цих каналів. Слід відзначити, що таке пригнічення вдалося виявити лише за умов, коли кальцієва помпа була заблокована.

Мабуть, у стані спокою Ca^{2+} постійно вивільняється з депо, але негайно повертається назад кальцієвою помпою ендоплазматичного ретикулума й, таким чином, його концентрація в цитоплазмі підтримується на сталому рівні. Описаний механізм лише підтримує стан готовності кальційтранспортних систем до запуску клітинної відповіді.

Робота виконана за сприяння Західно-Українського центру біомедичних досліджень.

S.V. Bychkova, V.V. Man'ko, M.Yu. Klevets

CYCLIC NUCLEOTIDE'S REGULATION OF INTRACELLULAR CALCIUM-RELEASED CHANNELS IN SECRETORY CELLS OF CHIRONOMUS PLUMOSUS LARVAE

We investigate action of cAMP and cGMP on calcium content in tissue of salivary gland of Chironomus plumosus larvae L. using arsenoso III. In order to permeabilize cells we incubate it in medium with saponine (0,1 mg/ml during 10 min) with next incubation in necessary solution. The internal incubation solution contents (in mM): 15.3 NaCl, 129.94 KCl, 0.35 Na_2HPO_4 , 0.44 KH_2PO_4 , 5.55 glucose, pH 7.0. It was

shown that cAMP (1mkM) didn't cause release calcium through IP_3 -channels, because IP_3 didn't intensify affect of cAMP, which has been established before. We observed that cAMP (100mkM) intensified ryanodine's action to increase calcium content in saponin-treated gland tissue. We concluded that cAMP (100mkM) activated calcium releasing though ryanodine-sensitive channels and inhibited IP_3 -dependent calcium releasing without any stimulation. Different concentration of cGMP didn't cause change in calcium content in saponin-treated gland tissue. But at presence of tapsigargin in incubation medium cGMP (100mkM) inhibited Ca^{2+} -released channels.

I.Franko Univercity, Lviv

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

- Горшкова Т.В., Афіногенова С.А., Макаровская Е.Е. и др. Видовые и органные различия в активности и регуляции аденилат- и гуанилатциклазы // Укр. біохим. журн. – 1987. – **59**. – №4. – С.9.
- Бичкова С., Манько В., Клевець М. Вплив цАМФ на функціонування внутрішньоклітинних Ca^{2+} -транспортних систем секреторних клітин // Вісн. Львів. ун-ту. Серія біологічна. – 2003. – Вип. **32**. – С. 222–228.
- Бичкова С.В., Манько В.В., Клевець М.Ю. Комбинированное действие инозитол-1, 4, 5-трифосфата и рианодина на содержание кальция в пермеабилизованных клетках слюнных желез: Материалы 5-го Славяно-Балтийского научного форума «Санкт-Петербург–Гастро-2003»(10–12 сент. 2003 г.). – Гастроэнтерология. – 2003. – № 2–3. – С. 26.
- Реутов В.П., Оролов С.Н. Физиологическое значение гуанилатциклазы и роль окиси азота и нитро-соединений в регуляции активности этого фермента // Физиология человека. – 1993. – **19**. – № 1. – С.124–137.
- Манько В.В., Стельмах С.В., Ларіна О.А. Пермеабілізовані клітини слинних залоз личинки Chironomus plumosus як об'єкт для дослідження внутрішньоклітинних Ca^{2+} -транспортувальних систем секреторних клітин: Матеріали VIII Укр. біохім. з'їзду (1–3 жовт. 2002 р., м. Чернівці) // Укр. біохім. журн. – 2002. – **64**, № 4а (додаток 1). – С. 59–60.
- Bredt D. S., Snyder S. H. Nitric oxide, a novel neuronal messenger // Neuron – 1992. – **8**. – P.3–11.
- Bruce J.I.E., Shuttleworth T.J., Giovannucci D.R., Yule D.I. Phosphorylation of Inositol 1,4,5-Trisphosphate

- Receptors in Parotid Acinar Cells. A mechanism for the synergistic effects of cAMP on Ca^{2+} signaling // J. Biol. Chem. – 2002. – 277. – № 2. – P.1340–1348.
8. Bychkova S.V., Man'ko V.V., Klevets M.Ju. Ryanodine-induced calcium release in secretory cells of Chironomus plumosus larvae salivary glands. – In.: Joint Meeting British Pharmacological Society and the Physiological Society, University of Manchester (9–12 Sept. 2003). – P.107.
 9. Cornwell, T.L., Pryzwansky R.B., Wyatt T.A., Lincoln T.M. Regulation of sarcoplasmic reticulum protein phosphorylation by localized cGMP-dependent protein kinase in vascular smooth muscle cells // Mol. Pharmacol. – 1991. – 40. P.923–931.
 10. DeSouza N., Reiken S., Ondrias K. et al. Protein kinase A and two phosphatases are components of inositol 1,4,5-trisphosphate receptor macromolecular signaling complex // J. Biol. Chem. – 2002. – 277. – № 42. – P.39397–39400.
 11. Ferris C.D., Huganir R.L. et al. Inositol trisphosphate receptor: phosphorylation by protein kinase C and calcium calmodulin-dependent protein kinases in reconstituted lipid vesicles // Proc. Natl. Acad. Sci. USA. – 1991. – 88, № 6 – P.2232–2235.
 12. Furuichi T., Yoshikawa S., Miyawaki A. et al. Primary structure and functional expression of the inositol 1,4,5-trisphosphate-binding protein P400 // Nature. – 1989 – 342. – P. 32–38.
 13. Giallone A. Cyclic ADP-ribose, the ADP-ribosyl cyclase pathway and calcium signaling // Mol. Cell. Endocrinol. – 1994. – 98. – P.125–131.
 14. Giallone A., White A., Wilmott N. et al. cGMP mobilizes intracellular Ca^{2+} in sea urchin eggs by stimulating cyclic ADP-ribose synthesis // Nature. – 1993. – 365. – P.456–459.
 15. Giovannucci D.R., Groblewski G.E., Sneyd J., Yule D.I. Targeted phosphorylation of inositol 1,4,5-trisphosphate receptors selectively inhibits localized Ca^{2+} release and shapes oscillatory Ca^{2+} signals // J. Biol. Chem. – 2000. – 275. – №43. – P.33704–33711.
 16. Hajnoczky G., Gao E., Nomura T. et al. Multiple mechanisms by which protein kinase A potentiates inositol 1,4,5-trisphosphate-induced Ca^{2+} mobilization in permeabilized hepatocytes // Ibid. – 1993. – 293 (Pt 2). – P.413–422.
 17. Komalavilas P., Lincoln T.M. Phosphorylation of the inositol 1,4,5-trisphosphate receptor. Cyclic GMP-dependent protein kinase mediates cAMP and cGMP dependent phosphorylation in the intact rat aorta // Ibid. – 1996. – 271, № 36. – P.21933–21938.
 18. Lee H. C. Cyclic ADP-ribose: a new member of a super family of signaling cyclic nucleotides // Cell. Signal. – 1994. – 6. – P.591–600.
 19. Manko V. Larina O., Klevets M.Yu. The effect of nitric oxide on $\text{Na}^+ - \text{Ca}^{2+}$ exchange current in secretory cells. – In.: 3rd European Biophysics Congress, Мюнхен, Germany (9–13 Sept. 2000) // Eur. Biophys. J. with Biophys. Letters. – 2000. – 29, № 4–5. – P. 327 (4D-6).
 20. Mignery G.A., Newton C.L., Archer B.T., Seldhof T.C. Structure and expression of the rat inositol 1,4,5-trisphosphate receptor // J. Biol. Chem. – 1990. – 265. – P.12679–12685.
 21. Murthy K. S., Jin J.-G., Grider J. R., Makhlof G. M. Characterization of PACAP receptors and signaling pathways in rabbit gastric muscle cells // Amer. J. Physiol. – 1997. – 272 (Gastrointest. Liver Physiol. – Vol. 35) – P.G1391–G1399.
 22. Murthy K. S., Makhlof G. M. VIP/PACAP-mediated activation of membrane-bound NO synthase in smooth muscle is mediated by pertussis toxin-sensitive G_{i1-2} // J. Biol. Chem. – 1994. – 269. – P.15977–15980.
 23. Murthy K. S., Makhlof G. M. cGMP-mediated Ca^{2+} release from IP₃-insensitive Ca^{2+} stores in smooth muscle // Amer. J. Physiol. Cell Physiol. – 1998. – 274, № 5. – C1199–C1205.
 24. Murthy K. S., Severi C., Grider J.P., Makhlof G.M. Inhibition of IP₃ and IP₄-dependent Ca^{2+} mobilization by cyclic nucleotides in isolated gastric muscle cells // Amer. J. Physiol. – 1993. – 264 (Gastrointest. Liver Physiol.– Vol. 27). – P.G967–G974.
 25. Ozawa T. Ryanodine-sensitive Ca^{2+} release mechanism of rat pancreatic acinar cells is modulated by calmodulin// Biochem. Biophys. Acta. – 1999. – 1452. – P.254–262.
 26. Rooney T. A., Joseph S. K., Queen C., Thomas A. P. Cyclic GMP induces oscillatory calcium signals in rat hepatocytes // J. Biol. Chem. – 1996. – 271. – P.19817–19825.
 27. Rubin R.P., Adolf M.A. Cyclic AMP regulation of calcium mobilization and amylase release from isolated permeabilized rat parotid cells // J. Pharmacol. Exp. Ther. – 1994. – 268. – № 2. – P. 600–606.
 28. Rubtsov A.M. Molecular mechanisms of regulation of the activity of sarcoplasmic reticulum Ca-release channels (ryanodine receptors), muscle fatigue, and Severin's phenomenon // Biochemistry (Mosc). – 2001. – 66(10). – P.1132–1143.
 29. Stelmakh S.V., Manko V.V., Klevets M.Yu. The identify of IP₃-channels in salivary glands secretory cells of Chironomus plumosus larvae. – In.: Programme and Abstracts of 4th Parnas conference “Molecular mechanisms of cell activation: Biological signals and their target enzymes” (15–17 Sep. 2002, Wrocław). – S.l. – 2002. – P. 110.
 30. Sutko J.L., Airey J.A., Welch W., Ruest L. The pharmacology of ryanodine and related compounds // Pharmacol. Rev. – 1997. – 49. – P.53–98.
 31. Zhang X., Wen J., Bidasee K. R. et al. Ryanodine and inositol trisphosphate receptors are differentially distributed and expressed in rat parotid gland // Bioch. J. – 1999. – 340. – P. 519–527.